

8254. Университет

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ

ΑΡΙΘ. 40

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμον, κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Πελαγονίας ΙΩΑΚΕΙΜ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ (ταμίας)
+ Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

* Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ
καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῇ προέδρῳ
τῆς Ἐπιτροπῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς — Τεσκερὲς περὶ ναῶν καὶ σχολείων
— Βουλγάρων παρελθόντων — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Μο-
ναστη-ριακὴ ἐπιτροπὴ — Δικαστικὰ ἀγγελίαι.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐνεκα τοῦ κατὰ τῶν νόμων τοῦ κράτους, τὴν
παρελθούσαν τετάρτην, ἐν Βεσίκ-τάς, ὑπὸ δχλου
μωαμεθανῶν πολμηθέντος ἐν αὐτῇ τῷ ἀστυνομι-
κῷ σταθμῷ, ὑπὸ τὰ ὅμματα τῆς ἀστυνομικῆς καὶ
τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἀνοσιουργήματος,
τοῦ φόνου δῆλον οὖν Ἕλληνας ὀρθοδόξου, ἐπὶ ἀνα-
ποδείκτῳ πλημμελήματι, δικαίως ἐγεννήθη πνευ-
μάτων ἐξαψὶς παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις. Ἡ κυβέρνη-
σις ἐζήτησε τὴν ἡθικὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριαρχείου συνδρομὴν πρὸς ἀποτροπὴν δυσαρέστων
τῆς τοιαύτης ἐξάψεως συνεπειῶν, ἡ δὲ μήτηρ Ἐκ-
κλησία συνεβούλευσε τὰ πρέποντα· καὶ ὁ Ἕλλη-
νὸς λαὸς ὁ νομοταγὴς καὶ εὐάγωγος συνεμορφώθη
τάχιστα καὶ εὐπειθῶς πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς
παραινέσεις, ἀπεκδεχόμενος τὴν τιμωρίαν τῶν κα-
κούργων.

Ἡ κυβέρνησις, εὐχαρίστως διατεθεῖσα πρὸς τὰς
ἀποτελεσματικὰς ἐνεργείας τῆς Ἐκκλησίας, ἐξέ-
φρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς. Πάντες οἱ εὐ φρο-
νούντες μωαμεθανοὶ καὶ πάντες οἱ παρ' αὐτοῖς δη-
μοσιογράφοι κατέκριναν τὸ κατ' αὐτῶν τῶν νόμων
τοῦ κράτους ἀνοσιουργήμα, συγχρόνως δ' ἐπήνεσαν
καὶ τὸ εὐάγωγον καὶ νομοταγὲς τοῦ Ἕλληνικοῦ
λαοῦ, οὗ τὰς ἀρετὰς ταύτας οὐδεὶς αὐτῶν ἀγνοεῖ
βεβαίως, οὔτε ὑποτιμᾷ.

Ἄλλ' αἱ τῶν ἐξάψεων καὶ τῶν ἐρεθισμῶν ἀφορ-
μαὶ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ πρέπει νὰ προλαμ-
βάνωνται. Ποιοῦμεθα ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν
πάντων τῶν γραφόντων εἰς ἐφημερίδας καὶ βιβλία,
ἐν πάσαις ταῖς γλώσσαις, καὶ τῶν ἐν τεμένεσι κη-
ρυττόντων, ὅπως συντελέσωσιν εἰς γαληνιαίαν κα-
τάστασιν καὶ κοινὴν εἰρήνην μεταξὺ πάντων τῶν
λαῶν τοῦ κράτους, διαφωτίζοντες πάντας κατὰ τὸ
δίκαιον ἐπὶ πάντων τῶν οὕτως ἢ ἄλλως ἀναρυσμέ-
νων ἀπὸ τριμηνίας ζητημάτων.

Δημοσιεύομεν παρὰ πόδας τὰ πατριαρχικὰ
τακρίδια, ἅτινα κοινῇ ἐγκρίσει ἀπεστάλησαν

πρὸς τε τὸν ὑψηλ. πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ἑξοχ' ὑπουργοὺς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀναβάλλοντες τὴν ἔκδοσιν τοῦ νεωτέρου τακτικίου μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων παρατηρήσεων. Ἀφορῶσι ταῦτα πάντα εἰς τὰς ἑκασταχοῦ τολμώμενας ἐπεμβάσεις τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς προεκλογικὰς ἐνεργείας καὶ ἔχουσιν ὧδε κατὰ χρονικὴν τάξιν.

**Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης
καὶ τῶν θρησκειμάτων**

Ἐκ τινῶν μερῶν γράφουσιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὅτι, εἰ καὶ οἱ ἐκλεγόμενοι βουλευταὶ δέον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ συντάγματος νὰ ᾤσιν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ, ἐν ᾧ θὰ ἐκλεγῶσιν, ἐπειδὴ ὁμῶς ἐνδέχεται νὰ μὴ ᾖ δυνατόν νὰ εὐρεθῶσιν αὐτόθι πρόσωπα γνωρίζοντα τὴν τουρκικὴν τὸσον ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἐν τῇ Βουλῇ καθήκοντα, παρακαλοῦσιν ἵνα ἐπιτραπῇ ἡ ἐκλογή βουλευτῶν καὶ ἐκ τῶν κατοίκων Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῶν περίξ νομαρχικῶν. Παρακαλεῖται ὁθεν ἡ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἵνα εὐχρεστομένη γράψῃ μοι ἂν μεταξὺ τῶν ἄλλων εὐκολιῶν ἢ δυνατόν καὶ τὸ αἰτούμενον, ὅπως ἀναλόγως δοθῶσιν οἷς δεῖ αἰ αἰτούμεναι πληροφορίαι. Διατελῶ κτλ.

Τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1908.

Τακτικίον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν

Ἐπειδὴ οὐδεμία εἰσέτι κοινοποίησις ἐγένετο εἰς τὸ Πατριαρχεῖον περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος γενομένης ἐνταῦθα ἀπογραφῆς, ἐνῷ διὰ τὴν πρὸ τετάρτου περίπου αἰῶνος γενομένην τοιαύτην εἶχε κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸ ἡμ. Πατριαρχεῖον ἀντίτυπον τῆς στατιστικῆς τῆς ἐν ἔτει 1301 [1885] ἐκτυπωθείσης ὑπὸ τὸν τίτλον «Στατιστικὸς πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων», παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ὅπως εὐχρεστομένη διατάξῃ ἀρμοδίως ἵνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς ταύτης κοινοποιηθῶσιν ὡς ἄλλοτε, ἐὰν δὲ τυχὸν δὲν ἐξετυπώθῃ εἰσέτι τοιοῦτος πίναξ, δοθῇ τό γε νῦν σημείωμα ἐπικεκυρωμένον, περιέχον τὸ ἄθροισμα τῶν κατοίκων Κωνσταντινουπόλεως καὶ περιχώρων κατὰ κοινότητα καὶ δημαρχίας.

Διατελῶ κτλ. Τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1908.

Ὑπόμνημα

Συνεπεῖς τηλεγραφήματος ἐκ Θάσου υποβάλλεται εἰς γνώσιν τῆς σεβ. Κυβερνήσεως ὅτι οἱ χριστιανοὶ κατ'οικοὶ αὐτῆς διαμαρτυροῦμενοι διότι διὰ τοῦ υποβιβασμοῦ τῆς νήσου ἀπὸ μουτεσαρφηλικίου εἰς καϊμμακαμ-

λήκιον στεροῦνται τοῦ δικαιοῦματος τοῦ ν' ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ τοῦτο ἐνῷ περιέμενον νὰ ἐνισχυθῶσιν ἔτι μᾶλλον διὰ τοῦ συντάγματος τὰ ἀρχαῖα τῆς νήσου προνόμια, παρακαλοῦσι τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

Τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1908.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν

Ἐκ Ραιδεστοῦ, Βαβᾶ-Ἐσκῇ καὶ Χάφσας τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως πληροφοροῦσιν ὅτι αὐτόθι συμβαλινουσι πραξικοπήματα καὶ ἐνέργειαι προσβάλλουσαι τὰ προφανῆ δικαιοῦματα τοῦ ὀρθοδόξου στοιχείου καὶ ἀντιβαίνουσαι εἰς τε τὸν ὀργανικὸν καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμον καὶ εἰς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα. Τὰ πραξικοπήματα ταῦτα θλίβουσι τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸ Ἔθνος. Ἐλπίζων ὁμῶς ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἀνεχθῇ ταῦτα, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ὅπως εὐχρεστομένη διατάξῃ αὐτηρῶς τὴν παρεμπόδισιν μὲν καὶ διόρθωσιν ἀφ' ἐνός τῶν γενομένων, τὴν συμμόρφωσιν δ' ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὸν νόμον καὶ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα.

Διατελῶ κτλ.

Τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1908.

Ὑπόμνημα

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Τεσσαράκοντα Ἐκκλησιῶν ὅτι κατὰ τὴν διαδήλωσιν τὴν γενομένην πρὸ τοῦ αὐτόθι διοικητηρίου ὑπὸ τοῦ ὀρθοδόξου δημοσίου ἐνεκα τῆς ἀκυρώσεως τῶν ἐκλογῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν παρεῖσθ' ἔφρησε δόλος, διεσκορπίσθησαν οἱ διαδηλωταὶ δι' ἐνόπλου δυνάμεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διὰ τῆς λόγχης καταπάτησις τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων, ἃτινα παρέχει ὁ ὀργανικὸς νόμος, ἀπῆλθον τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ βεβαίως ὑπὸ τῆς σεβ. Κυβερνήσεως, διὰ ταῦτα παρακαλεῖ τὸ Πατριαρχεῖον ὅπως ἐνεργηθῇ τὸ δέον. 22 7/βρίου 1908.

Τακτικίον πρὸς τὴν Μ. Βεζυρίαν

Ἐκ διαφόρων μερῶν καὶ ἰδίᾳ ἐκ Ραιδεστοῦ, Σμύρνης, Δράμας, Πρεβέζης, Τεσσαράκοντα Ἐκκλησιῶν, Τυρολόης καὶ Παρναμυθίας ἀλλεπάλληλοι καταφθάνουσιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον σφοδρὰ διχαιρτυρίαι ἐνεκα τῶν πρὸς προσδοκίαν καὶ παρὰ τὸ χθές ἔτι ἀναστηλωθέν συντάγμα, ἀνφ' ὧν καὶ μετὰ μεγάλῃ βίας καὶ σφοδρότητος γινομένων ἐκ μέρους τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἐπεμβάσεων εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Δυστυχῶς, καθὰ τὸ Πατριαρχεῖον πληροφορεῖται, τὸ κακὸν προέρχεται ἐντεῦθεν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ἀποτυχίας ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ὀρθοδόξων υποψηφίων. Ἀπέναν-

τι τῆς ἀφορήτου ὡς εἰκός, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἀσυμ-
φόρου προδήλως διὰ τὰ ἀληθῆ τοῦ κράτους συμφέρον-
τα ταύτης καταστάσεως, τὸ Πατριαρχεῖον προάγεται
νὰ ὑψώσῃ φωνὴν δικμαρτυρίας ἐνώπιον τῆς σεβαστῆς
Κυβερνήσεως. Διατελῶ κτλ. 22 7]βρίου 1908.

Τακρίριον πρὸς τὴν Μ. Βεζυρίαν

Ἐκ τινων μερῶν ἐρωτῶσι τὰ ἑξῆς: Κτὰ τὸν ὀρ-
γανικὸν νόμον, οἱ βουλευταὶ πρέπει νὰ ἐκλέγωνται
μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ, ὅθεν πρόκειται νὰ
ἐκλεγῶσιν. Ἐν τούτοις τινὲς καταγόμενοι ἐκ τινὸς
νομοῦ κατοικοῦσιν ἐντὸς ἐτέρου καὶ ἐν τῇ καταγραφῇ
αὐτοὶ κατεγράφησαν. Οἱ τοιοῦτοι ἐπιτρέπεται νὰ
ἐκλεγῶσιν ὡς βουλευταὶ τοῦ νομοῦ ἢ τῆς διοικήσεως
ἐξ ἧς καταγονται; Ἐὰν ἐπιτρέπεται, ἀπαιτεῖται ἢ οὐ
νὰ μεταγραφῶσιν; Ἐὰν δ' ἀπαιτεῖται νὰ γένη-
ται ἡ διατύπωσις αὕτη, δύνανται οὗτοι ἄμα τῇ με-
ταγραφῇ νὰ ὦσιν ἐκλέξιμοι, ἢ ἀπαιτεῖται νὰ παρέλθῃ
ἔτος ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς;

Ἐπειδὴ ὁ ἐκλογικὸς νόμος δὲν προβλέπει τοιοῦ-
τόν τι, παρὰ καλῶ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ὅπως
εὐχεστούμενη διατάξῃ τὸ δέον γενέσθαι, ἵνα ἀνελό-
γως δοθῶσιν ἐγκρίτως τοῖς ἐρωτῶσιν αἱ δέουσαι
ὁδηγίαι. Διατελῶ κτλ. 27 7]βρίου 1908.

§

Ἀποφάσει τῆς κοινῆς συνεδρίας ἱερᾶς
Συνόδου καὶ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, γενομέ-
νης τῇ προχθὲς τετάρτῃ, μετέβη χθὲς ἡ Α. Θ. Π.
ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης μετὰ τῶν σεβ. συ-
νοδικῶν Κυζίκου καὶ Νικομηδείας καὶ τῶν ἀξιο-
τίμων συμβούλων κκ. Γ. Κάρταλη καὶ Π. Ἀριστ.
Κυριακοῦ βέν παρὰ τῇ Α. Ὑψ. τῷ Μ. βεζίρη,
πρὸς ἐπίδοσιν ΤΑΚΡΙΡΙΟΥ διαμαρτυρομένου
κατὰ τῶν ἐπεμβάσεων τῶν ἀρχῶν ἐν ταῖς προε-
κλογικαῖς ἐνεργείαις, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν ἅμα
καὶ ἀνάπτυξιν προφορικῆν τῶν ἐν αὐτῷ. Τὸ τα-
κρίριον ἀφορᾷ τὰς ἐπεμβάσεις κυβερνητικῶν τι-
νῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ἀκυρώσει ἐκλογῶν γενομέ-
νων νομίμως καὶ τὰς ἐνιαχοῦ διαπραχθείσας τρο-
ποποιήσεις τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν πρὸς
ἀνάδειξιν οὐχὶ ἐλλήνων βουλευτῶν.

Ὁ ὑψηλ. πρωθυπουργὸς, ἀναγνοὺς τὸ τακρί-
ριον, ἐξέφρασεν ἐνδοιασμοὺς καὶ ἀμφιβολίας περὶ
τοῦ ὑποστατοῦ τῶν καταγγελλομένων. Ἡ Α. Θ.
Π. ἔδωκεν εἴτα λεπτομερεῖς ἐπεξηγήσεις, ἰδίᾳ
μάλιστα περὶ τολμηθειῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀδρια-
νουπόλεως ἐπεμβάσεων, περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν
ἐκμισθωτῶν τῶν ἐν Ἡλείῳ τσιφλικίων ἀπὸ τῆς

ψηφοφορίας ἐν τῇ ἀναδείξει τῶν ἐκλεκτόρων, καὶ
περὶ τῶν ἐν τῇ νομαρχίᾳ Σμύρνης ὁμοίων κυβερ-
νητικῶν τολμημάτων· προσέθηκε δὲ εἰς ταῦτα
ὅτι τὰς παρεκτροπὰς ταύτας φέρουσα εἰς γνῶσιν
τῆς κυβερνήσεως ἡ Ἐκκλησία παρέχει ὑπηρε-
σίαν εἰς τὸ κράτος καὶ συμβάλλεται εἰς τὴν πα-
γίωσιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Ἡ Α.
Ὑψ. μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας τῆς Α. Θ. Π.
ἐδήλωσεν ὅτι θέλει ἐνεργήσῃ τὰς ἀπαιτουμένας
ἐξετάσεις. Ἐν τέλει ἡ Α. Θ. Π. ἐπέστησε τὴν
προσοχὴν τῆς Α. Ὑψηλότητος ἐπὶ τοῦ σαμιακοῦ
ζητήματος ἀξιώσασα νὰ δοθῇ τέλος πρὸς εἰρή-
νευσιν τῆς νήσου καὶ ἱκανοποιήσιν τῆς δικαιο-
σύνης καὶ τοῦ γραικικοῦ ἔθνους σφόδρα ἐξεγν-
γευμένου ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ συμβαίνουσι.

Ἐν προσεχεῖ τεύχει θέλομεν χορηγήσει τοῖς
ἀναγνώσταις τὸ κείμενον τοῦ τακρίριου τούτου.

ΤΕΣΚΕΡΕΣ ΠΕΡΙ ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὸν παρόντα ὑπουργικὸν τεσκερὲν, ὡς ἀναφε-
ρόμενον εἰς ζήτημα ἐνδιαφέρον τὰς ἐκασταχοῦ
ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς, δημοσιεύομεν πρὸς γνῶ-
σιν αὐτῶν.

Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Θρησκευμάτων

Πρὸς τὴν Α. Παναγιότητα τὸν Πατριάρχην τῶν
Ρωμαίων.

Ἐπὶ τῷ τακρίῳ τῆς Ὑμ. Παναγιότητος δι' οὗ,
ἐκτιθεῖσα ὅτι διὰ τὴν δυνάμει Αὐτοκρ. διατάγματος
ἀνοικοδομηθητομένην ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῷ χω-
ρίῳ Πηπὰς-τσαίρη τῆς ὑποδιοικήσεως Νευροκοπίου
ἐζητήθη ἐπιτοπίως ἄδεια ὅπως ἐπιτραπῇ ἵνα κοπῇ ἡ
ἀπαιτουμένη ξυλεῖα ἀπὸ τοῦ δημοσίου δάσους καὶ
ὅτι δὲν ἐπετράπη, ἀξιοῖ ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα,
διαμειφθείσης ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ ὑπουργείου
τῶν Δασῶν, Μεταλλείων καὶ τῆς Γεωργίας, ἐλήφθη
ἀπαντητικὸς τεσκερὲς διαλαμβάνων ὅτι, κατὰ τὸ ἐπὶ
τούτῳ Αὐτοκρ. διάταγμα, πρέπει νὰ χορηγῇται δωρεάν
ἡ ἀπαιτουμένη ξυλεῖα διὰ τὰς ἐντὸς τῶν χωρίων σχο-
λὰς καὶ ναοὺς καὶ ἐπομένως ὅτι ἐδόθη ἡ δέουσα ἄδεια
ὅπως κόψωσι δωρεάν τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐν
λόγῳ Ἐκκλησίαν ξυλεῖαν. Ἐρ' διὰ τοῦ παρόντος
φιλικῶς τεσκερὲς προάγομαι εἰς δῆλωσιν τοῦ πράγματος.
Τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1226 ἢ 26 Ἰουλίου 1324 [1908].

Ὁ Ὑπουργός

[ὑπογραφή] ΧΑΣΑΝ ΦΕΧΜΗ.

ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΙ

Ἡ «Τσερκόβεν Βέστνικ» ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐν Σόφια βουλγαρικῆς Συνόδου, ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 15 Αὐγούστου τὰ ἀκόλουθα.

«Ἐν ἀδιαφιλονείκῳ δικαίωμα.

» Ἐν ἔτει 1876, ὅτε ἐκηρύχθη καὶ ἐν ἔτει 1877 ὅτε ἀνεκλήθη τὸ τουρκικὸν σύνταγμα, ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία εἶχεν ἰδρυθῆ· εἶχε δύο διοικητικὰ σώματα, Σύνοδον καὶ Μικτὸν Συμβούλιον. Σήμερον, ἐν ἔτει 1908, ὁπότε τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα ἀνενεώθη, ἡ Ἐξαρχία στερεῖται τῶν δύο τούτων σωμάτων. Τὰ αἷτια τούτου εἶνε γνωστά. Ἀπὸ τοῦ 1877 μέχρι τῆς 11ης Ἰουλίου τοῦ ἔτους τούτου, ἡ Τουρκία ἐκυβερνᾶτο ἀπολυταρχικῶς διὰ μοναρχικοῦ πολιτεύματος. Ἐν αὐτῇ ὑπῆρχον νόμοι, ἀλλ' οὗτοι, ὡς καὶ τὸ Σύνταγμα, ἐτέθησαν ἐν ἀρχαίᾳ, ὁπότε τοῦτο ἦτο τὸ θέλημα τοῦ Σουλτάνου. Ἰδοὺ διατὶ ἡ τελευταία αὐτοῦ θέλησις ἦν καὶ τελευταῖος νόμος διὰ τὸ τουρκικὸν κράτος. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος, οἱ Βούλγαροι εἶχον τεθῆ ἐκτὸς νόμων. Ἐν παρομοίᾳ καταστάσει εὐρίσκεται καὶ τὸ ἀνώτατον βουλγαρικὸν πνευματικὸν ἱδρυμα — ἡ Ἐξαρχία. Ἐάν αὕτη ἦτο ἀνεκτὴ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, τοῦτο ὀφείλεται, οὐχὶ τόσο ἐπὶ τὴν εὐμένειαν τοῦ Σουλτάνου, ὅσον ἐπὶ τὸν σεβασμὸν, ὃν ἐπέβαλεν ἡ βουλγαρικὴ Ἡγεμονία. Ὅσον δὲ ἡ Βουλγαρία ἐδρεοῦτο καὶ προήγετο πολιτικῶς, τόσο μᾶλλον ἡ Ἐξαρχία ἦτο σεβαστὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀλλ' ἡ φορὰ αὕτη τῶν πραγμάτων εἶχε τὰ ὅρια τῆς, ἡ ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἔξοδος ἦν ἀδύνατος. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ βούλγαρος Ἐξάρχος ἦν ἀνεκτός ὡς καὶ τὸ γραφεῖόν του, ἀλλ' οὐχὶ καὶ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία τοιαύτη, οἷαν ἀπῆτουν τὸ Φιρμάνιον ἀπὸ τοῦ 1870, ὁ ἑξαρχικὸς ὁργανικὸς νόμος καὶ αἱ παραδόσεις. Διὰ τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, Ἐξαρχία ἦτο ὁ Ἐξάρχος. Αὕτη ἐκείνον ἐγνώριζεν ἐκείνον ἐζητεῖ καὶ ἐκείνον καθίστα ὑπόλογον.

» Ἀλλ' ἡ βουλγαρικὴ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εἶναι καθολικὴ. Αὕτη διοικεῖται ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου. Εἶνε ἐθνικὴ, δημοκρατικὴ, παρ' αὐτῇ ἐδρεύει καὶ Μικτὸν Συμβούλιον. Αὐτὰ εἶνε τὰ διοικητικὰ τῆς σώματ' ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀμφότερα τὰ σώματα εἰσὶν ἐκλέξιμα. Ἡ Σύνοδος ἐκλέγεται ὑπὸ μητροπολιτῶν, τὰ δὲ μέλη τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται ὑπὸ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ὁ βούλγαρος Ἐξάρχος καὶ τὰ δύο ταῦτα σώματα διοικοῦσι τὰς

ὑποθέσεις τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον, ὅστις ἐτροποποίησε τὸν χαρατὴν τῆς Εὐρώπης, μετεβλήθη καὶ ἡ κατάστασις τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ βούλγαρος Ἐξάρχος ἔμεινεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μόνος, ἄνευ ἐπαρχίας, καὶ δὴ ἄνευ ποιμνίου. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη μετὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον, οἱ ἐν τοῖς βιλαετίοις Βούλγαροι, ἐν ἀποφύγῳ τὴν ἀγκυράν τῶν Τούρκων, οἵτινες τοὺς ἐθεώρουν ὡς ἀμέσους ὑπαίτιους τῶν ἐκ τῶν δεινῶν καὶ ἀπάσης τῆς αὐτοκρατορίας, ἤσαν ἡνγκασμένοι νὰ κρύπτονται. Καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι τῶν πόλεων καὶ τῶν κωζάδων, ὅπου στερωρῶς εἶχοντο τῶν πατρῶν, ἡνγκασθήσαν νὰ κρύπτονται τὴν ἐθνικότητά των καὶ τὰς συμπαθείας των πρὸς τὴν Ἐξαρχίαν. Καὶ ὅταν λέγεται ὅτι ὁ βούλγαρος Ἐξάρχος μετὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον ἔμεινεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄνευ ἐπαρχίῶν καὶ ἄνευ ποιμνίου ἐν τοῖς βιλαετίοις, λέγεται μία ἀλήθεια. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἐξάρχου ἦν τόσο δύσκολος ὅσον καὶ λεπτεπίλεπτος. Ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσωσι τοῦντεῦθεν τὰ πάντα. Καὶ κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τῶν προθέσεων καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Πρὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐξαρχίας, ἔπρεπε τὸ σπουδαιότερον πάντων νὰ διακηρῇ τὸ Φιρμάνιον ἀπὸ τοῦ 1870, ὃπερ ἱδρυσεν αὐτήν. Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὰς προθέσεις τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ Φιρμανίου καὶ τῆς Ἐξαρχίας. Ὑπῆρχε φόβος, ὅτι οἱ Τούρκοι πολιτικοί, οἵτινες ἐθεώροτον τὴν Ἐξαρχίαν ὡς ὑπαίτιον τῶν περιπετειῶν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, θὰ ἐπέμενον ν' ἀκυρωθῇ τὸ Φιρμάνιον. Οὕτως ἐσκέπτοντο οἱ περισσότεροι τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ἡπατήθησαν, διότι τὸ Φιρμάνιον διετηρήθη. Ἡ Ἐξαρχία ἔμεινεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλ' ἄνευ τῶν νομίμων διοικητικῶν αὐτῆς σωμάτων. Ἡ Ἐξαρχία ἐπέτυχεν νὰ ἐπανέλθῃ τὸ πρῶτον καθεστῶς τῆς Ἐξαρχίας ἐν τοῖς βιλαετίοις — νὰ τύχῃ βερατίων ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Σκοπίων, Ἀχρίδος καὶ Βιλετών, ἐν αἷς δὲν εἶχε δικαιοδοσίαν καὶ μέχρι τοῦ πολέμου, ἐπέτυχεν νὰ λάβῃ βεράτια καὶ διὰ τέσσαρς νέας Ἐπαρχίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ἀνανεώσῃ τὰ διοικητικὰ σώματα. Πᾶσι αἱ ἀπόπειραι τῆς Αὐτοῦ Μκαριότητος τοῦ Ἐξάρχου ὅπως σχηματίσῃ Σύνοδον καὶ Μ. Συμβούλιον παρὰ τῇ Ἐξαρχίᾳ ἐγένοντο ὑποδεκταὶ δι' ἀρνήσεως (veto) ἀπὸ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Κατὰ τὸ 1904, ὅτε, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐν τοῖς βιλαετίοις, ἤρξαντο διαπραγματεύσεις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας, ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς συμβάσεως, ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παραγράφῳ, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑπέχετο νὰ

ἐφαρμογή τὸ Φιρμάνιον, ἐπιτρέψατα τῷ Ἐξάρχῳ νὰ συγκροτήσῃ τὴν Ἐξάρχικὴν διὰ τῶν νομίμων διοικητικῶν σωμάτων — τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Μ. Συμβουλίου. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἀπέρριψε κατηγορηματικῶς τὴν παρὰ γράφον ταύτην. Εἰς τοῦτο αὕτη παρεπίσθη. Ἡ σύμβασις ἐκλείσεν ἄνευ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος παρὰ γράφου. Ἐν ἔτει 1906, ὁ Μακκρυώτατος ἐκίμε νέα ἔντονα διατάγματα περὶ συγκροτήσεως διοικητικῶν σωμάτων. Τὰ διατάγματα ταῦτα ὑπεστηρίχθησαν ὑπὸ τῆς Ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τελεσφόρως ὑπὸ τινων ἐκ τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, οὐ μόνον ἐπνέλαβε τὸ ἐκυτῆς veto, ἀλλ' ἔλαβε καὶ πάντα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ἀπροόπτου τινός.

»Τῇ 11 Ἰουλίου ἐ.ε. οἱ ὅροι μετεβλήθησαν. Τὸ ἀνακηρυχθέν Σύνταγμα ἐγγυᾶται οὐ μόνον τὰς ἐλευθερίας τῶν ὀθωμανῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς προνομίας τῶν Κοινοτήτων. Αἱ προνομίαι τῆς βουλγαρικῆς κοινότητος περιέχονται ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ φιρμάνιῳ ἀπὸ τοῦ 1870 ὡς καὶ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Φιρμανίου θεσπίζει: Ἐκεῖνος τῶν μητροπολιτῶν τοῦ εἰρημένου νόμου, ὅστις λόγῳ βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος εἶνε ἀνώτερος, θὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ Ἐξάρχου καὶ αὐτῷ ἀνήκει ἡ προεδρεία τῆς βουλγαρικῆς συνόδου, ἥτις πάντοτε θὰ συνοδεύῃ αὐτόν. Τοιαύτη σύνοδος ὑπῆρχεν ἐν ἔτει 1878 παρὰ τῇ βουλγαρικῇ Ἐξάρχίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Παρὰ τὸ γράμμα τοῦ Φιρμανίου καὶ τὸν ὀργανικὸν νόμον τῆς Ἐξάρχικης ἐν τῷ κεκυρωμένῳ μέρει αὐτοῦ καὶ τὰς παραδόσεις αὐτοῦ, τὸ πρῶτον προσωπικὸν πολίτευμα δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἰδρυθῇ ἡ Ἐξάρχικα καταρτίζουσα τὰ διοικητικὰ αὐτῆς σώματα. Ἀλλὰ τὸ πολίτευμα τοῦτο ἤδη ἀντεκατεστάθη διὰ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὅπερ εἶνε προῖον καὶ ἐκφανσις τῆς ἐθνικῆς βουλῆσεως. Κυβερνήσις καὶ λαὸς ἐχουσί πρὸς παντὸς καθήκον νὰ δώσωσιν ἀποδείξεις ὅτι τὸ σέβονται τὸ Σύνταγμα. Τὰς ἀποδείξεις ταύτας θὰ δώσωσιν, ἐὰν ἐπιδιώξωσι τὰ ἐκυτῶν δικαιώματα καὶ ἐκπληρώσωσι μετ' ἀκριβείας τὰ ἐκυτῶν καθήκοντα. Μεγαλειότερον εἶνε τὸ καθήκον τῶν διαφόρων Κοινοτήτων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ. Ἡ βουλγαρικὴ Κοινότης εἶνε μετὰ τῶν πρώτων. Ὡς Κοινότης μετὰ προνομίων, καθήκον ἐκυτῆς εἶνε νὰ ἐπιδιώξῃ μετὰ τοιαύτης ἀφοσιώσεως τὰ δικαιώματά της, μεθ' ἧς ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά της πρὸς τὸ κράτος. Αὕτη ἔχει ἀδιαφιλονίκητον δικαίωμα νὰ ὀργανωθῇ. Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦτου καὶ τοῦ καθήκοντος πρὸς αὐτὴν ἐγγράφη ἡδη ἐν τῷ

χώρῳ τούτῳ. Τὸ 11ον ἄρθρον τοῦ ὀθωμανικοῦ Συντάγματος ἐγγυᾶται τὰ δικαιώματα τῶν Κοινοτήτων. Τοῦτο κατηγορηματικῶς ἐπιτάσσει εἰς τὸ Κράτος νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς θρησκευτικὰς προνομίας, τὰς χορηγηθείσας εἰς τὰς διαφόρους κοινότητας. Ἡ σπουδαιότερα προνομία, ἡ χορηγηθεῖσα τῇ βουλγαρικῇ Κοινότητι, εἶνε τὸ φιρμάνιον τοῦ 1870, ὅπερ μένει καὶ μέχρι σήμερον ἀνεκτέλεστον εἰς τὰ κυριώτερα αὐτοῦ σημεῖα. Ἀνεκτέλεστον μένει καὶ τὸ 2ον ἄρθρον, ὅπερ προβλέπει ὅπως συνεδριάζῃ καὶ διοικῇ διαρκῆς σύνοδος ἐν τῇ Ἐξάρχίᾳ. Τὴν Σύνοδον ταύτην ἐπιβάλλουσι καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες τῆς ὀρθοδόξου βουλγαρικῆς Ἐξάρχικης.

» Ἡ βουλγαρικὴ Ἐξάρχικα σήμερον δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ζητῇ παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἄδειαν νὰ συγκλήσῃ σύνοδον. Ἐχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο μόνη. Ὅταν συνέλθωσιν οἱ συνοδικοὶ ἄρχιερεῖς καὶ συγκροτηθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μένει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον, ὅπερ τῇ ἐπιβάλλει τὸ 30όν ἄρθρον τοῦ Ἐξάρχικοῦ ὀργανικοῦ νόμου, ν' ἀναγγεῖλῃ δηλονότι τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ διὰ γράμματος τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων. Ἄλλοι εἰσὶν οἱ ὅροι ὅσον ἀφορᾷ τὸ Μικτὸν Συμβούλιον ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν εἶνε ἀνυπερβλήτοι.

» Αἱ προνομίαι τῶν Κοινοτήτων εἰσὶν ἱεροὶ ὅπως καὶ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, ὅπερ ἐγγυᾶται αὐτάς. Αὗται πρέπει οὐ μόνον νὰ ᾄσι γνωσταί, ἀλλὰ καὶ νὰ τηρῶνται, καὶ, χρεῖς τυχεύσης, νὰ ὑπερασπίζωνται δραστηρίως. Ὁ πολίτης, ὁ ζητῶν ἄδειαν νὰ ἐξασκήσῃ ὅπερ ἔχει καὶ ὅπερ ὀφείλει νὰ ἐξασκήσῃ, ὁ πολίτης οὗτος παραβαίνει τὸ Σύνταγμα. Νὰ ζητῇ νὰ χαίρῃ δικαίωμα, ὅπερ σοι χορηγῇ τὸ Σύνταγμα, σημαίνει νὰ μὴ ἐκτιμᾷς τὸ δικαίωμα. Νὰ παρακαλῇ Κοινότης τις νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῇ ἡ ἀρχὴ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματός της, ὅπερ τῇ ἐγγυᾶται τὸ Σύνταγμα, ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ ν' ἀπαρνηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἐντὶ νὰ ἐχθῇ στερρῶς τῶν προνομίων της, αὕτη ἐξαρτᾷ αὐτὰ ἐκ τῆς βουλῆσεως τῆς κυβερνήσεως. Ὑψηλότερον τῆς κυβερνήσεως καὶ πάσης βουλῆσεως τοῦ τουρκικοῦ κράτους ἵσταται σήμερον τὸ Σύνταγμα. Κατὰ ρητὴν δὲ ἐννοίαν τοῦ 11 ἁρθροῦ τοῦ Συντάγματος, ἡ Βουλγαρικὴ Ἐξάρχικα εἶνε ἐλευθέρη νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἐκλεγῶσι συνοδικὰ μέλη ὡς καὶ νὰ συγκροτήσῃ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐρωτᾷ, οὐδὲ νὰ παρακαλῇ. Ἐχει δικαίωμα ὅπερ εὐδαίς δύναται ν' ἀρνηθῇ καὶ καθήκον περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου οὐδαίς δύναται νὰ παρακωλύσῃ αὐτήν.

Σ. Σ. Ε. Α. Θεωροῦμεν πάντῃ ἀνάξιον τοῦ κόπου νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς ἀναίρεσιν τῶν συνεχῶς ἀναμασσωμένων βουλγαρι-

κῶν τούτων ἐρεσχελιῶν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀξιοῦσι νὰ ἀποκαλῶνται Ὁρθόδοξοι, καίπερ ἀποκοπέντες ἐπισήμως τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς ποδηπατήσαντες οὐδιωδεστάτα καὶ θεμελιώδεις κανονικὰς διατάξεις ταύτης. Ἀξιοῦντες δὲ ὅτι εἶδιν Ὁρθόδοξοι, ἐξεδίωξαν ἐκ τῆς βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας τοὺς Ὁρθόδοξους μητροπολίτας, διότι, λέγουσι, κατὰ τὰ θέσμια τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἀπαγορεύεται ἡ συνύπαρξις δύο ἐπισκόπων ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησιαστικῇ περιφερείᾳ. Ἀλλὰ ταῦτοχρόνως διατείνονται ὅτι οὐδὲν κωλύει νὰ ἐδρεύῃ ὁ Ἐξαρχος αὐτῶν, μετὰ καὶ ἰδίας Συνόδου, ἐν μέσῃ Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς Συνόδου.

Ταῦτα ἀρκοῦσι διὰ νὰ πεισθῇ πᾶς τις ὅτι ὁ σεβασμὸς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τοὺς ἱεροὺς κανόνας εἶναι ἴσος πρὸς ἐκεῖνον ὃν τρέφουσι πρὸς τὰς διεθνεῖς Συνθήκας καὶ τὰς ἀπέναντι τῆς ξένης ἰδιοκτησίας ὑποχρεώσεις αὐτῶν. Φενάκη, δηλ. καὶ οὐδὲν πλέον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελος. —Ἀφίκετο τῷ σαββάτῳ, ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ κληθέντων δύο συνοδικῶν, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ξάνθης κ. Ἰωακείμ, λαβὼν μέρος εἰς τὴν συνοδικὴν τῆς ἡμέρας ταύτης συνεδρίαν, καθ' ἣν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου προσεφωνήθη καταλλήλως, ἀπαντήσας τὰ δέοντα.

ὑπόμνημα περὶ προνομίων.—Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης πέμπτης ἐνεκρίθη ἡ σύνταξις ἐπισήμου ὑπομνήματος περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προνομίων, ἐξετάζοντος τὴν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι σήμερον αὐτονομίαν αὐτῆς, θεμελιουμένην μὲν ἐπὶ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων, περιθριγγομένην δὲ διὰ τῶν πολλῶν προνομίων, ἅτινα κατὰ καιροὺς ἐχορήγησαν μὲν οἱ βυζαντινοὶ αὐτοκράτορες, ἐσεβάσθησαν δὲ καὶ

κυρώσαντες ἀπεδέξαντο πάντες οἱ σουλτάνοι ἀπὸ τῆς ἀλώσεως, ἀναγνωρίσαντες μάλιστα καὶ ἐν ἐπισήμοις αὐτῶν ἐγγράφοις καὶ συνθήκαις μετὰ ξένων κρατῶν. Μέλη τῆς ἐπιτροπείας, τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀσχοληθησομένης, συνοδικῶς ὀρίσθησαν οἱ σεβ. μητροπολίται Νικομηδείας καὶ Διδυμοτείχου, ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Καλλ. Δελικάνης, ἀρχιεπισκόπος, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὄθωμ. πατριαρχ. γραφείου κ. Ἰω. Χλωρὸς καὶ ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας κ. Μ. Ι. Ἰεδεῶν.

Κανονικὴ ἄδεια.—Ἀφίκετο προχθὲς εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐπ' ἀδείᾳ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Καισαρείας Καππαδοκίας κ. Γερβάσιος.

Ἐπιστάσεις ἐπίσημοι.—Τῷ σαββάτῳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Γιβραλτάρης κ. Γουλιέλμος, συνοδευόμενος ὑπὸ τριῶν πρεσβυτέρων ἀγγλικανῶν, γενόμενος δεκτὸς μετὰ τῶν ἀντικουσῶν εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν ἀξίαν αὐτοῦ τιμῶν. Μετὰ τὴν παρὰ τῇ Α. Θ. Π. διαμονὴν, καθ' ἣν ἐξετέλει χρὴν διερμηνέως ὁ ἐλλογ. διδάσκαλος τοῦ Ροδερετίου λυκείου κ. Ἐμ. Κωνσταντίνου, ὁ πανιερ. Γιβραλτάρης εἰσελθὼν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ προσεκύνησε τὴν ἁγίαν τράπεζαν, μετ' ὃ ἀπῆλθεν— ἡ Α.Θ.Π. ἀπέδωκε προχθὲς τὴν ἐπίσκεψιν δια τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκέλλου διερμηνεύοντος τοῦ Μ. πρωτεκδίκου καὶ Α' γραμματέως τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κ. Π. Δ. Νικολοπούλου.

Ἐκλέξιμοι.—Κατὰ τινὰ τῶν παρελθουσῶν αὐτῆς συνεδριῶν ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν ἐν τῷ κώδικι τῶν δι' ἀρχιερατείαν ἐκλεξίμων ἐγγράφην τοῦ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Παγκρατίου Βατοπεδινοῦ, πρὸ δεκαετίας ἐν Χάλκῃ τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς συμπληρώσαντος, εὐδοκίμως χρηματίσαντος προῖσταμένου τῆς ἐν Ρους-τσουκίῳ ἑλλήν. ὀρθόδοξου κοινότητος καὶ νῦν ἐφημερίου καὶ ἱεροκήρυκος ἐν Σταυροδρομίῳ.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ, 3 ἄρξαμένου, τηλεγραφικῶς ἡ Α.Θ.Π. συνεχάρη τῷ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Σηλυβρίας κ. Διονυσίῳ, ἠΰλατο δὲ τὰ δέοντα τῷ ἱερολ. δευτερεύοντι κ. Διονυσίῳ Μηνῶ—τῷ σαββάτῳ συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ ἐπίσης ἐορτάζοντι παν. μητροπολίτῃ Περικυθίας καὶ Φιλιατῶν κ. Ἰερὸθέῳ.

Μητρόπολις Βεργίας.—Διαικείας ἐπὶ τινος ἡμέρας εἰς Θεσσαλονίκην, χάριν ἐπαρχικῶν ὑποθέσεων, ἐπέστρεψε πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βεργίας καὶ Νικοῦσης κ. Ἀπόστολος.

Μητρόπολις Ξάνθης.—Τῇ 28 λήξαντος ἀφίκοντο εἰς Καβάλλαν οἱ πανιερ. μητροπολίται Δράμης κ. Χρυσόστομος καὶ Ἐλευθεροπόλεως κ. Πανάρετος, συντυχόντες τῷ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀναχωροῦντι σεβασμ. μητροπολίτῃ Ξάνθης.

Ἐφημερίδες.—Τὸ Σύνταγμα φέρει τίτλον μικρὰ ἐφημερίς ἑλληνική, ἐν Βρυούλοις ἐκδιδομένη, τρίς τῆς ἑβδομάδος πρὸς τὸ παρὸν, ὑπὸ τοῦ ἔλλογ. κ. Κ. Δ. Φουρούλη, κλαζομένου τὴν πατρίδα, χρηματίζοντος ἐπὶ ἑνδεκαετίαν γραμματέως παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει τῆς Ἐφέσου. Ἡ περιεχομένη ἐν τοῖς πρώτοις ἀριθμοῖς ὕλη, καλὴ καὶ ἄξιον ἀναγνώσεως, ἐφελεύει τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δημοσίου πρὸς τὸν φιλόπολιν ἐκδότην καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ.—Παρ' ἡμῖν ἤρξατο ἐκδιδομένη ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσιν ἑβδομαδικὰ ἐφημερίς «Βόσπορος» ὑπὸ τοῦ μακαρινοῦ λογίου κ. Δζεμάλ. Ἡ ὕλη αὐτῆς, ποικίλη οὖσα, ἐπαγγέλλεται τὴν διάδοσιν ὠρελίων εἰδήσεων ἐκ τῶν ἐπιστημῶν, καταλαμβάνει δὲ 16 διςτῆλους σελίδας ὡς τὰς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας.

ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ἀγγέλλουσιν ἡμῖν ὅτι, τοῦ πανοσ. ἡγουμένου τῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῆς κ. Συνεσίου ἀπαλλαγέντος τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, νέος ἡγούμενος ἐξελέγη ὁ ἐκ τῶν μοναχῶν τῆς αὐτῆς μονῆς πανοσ. κ. Μακάριος. Μετὰ χαρᾶς δὲ μνησθόμενοι ὅτι καὶ συμφιλῶσις τις ἐπῆλθε μετὰ τῶν πρὸ καιροῦ διωχθέντων καὶ τῶν ἐν τῇ μονῇ διαμενόντων. Προσελήφθησαν καὶ πάλιν ἐκεῖνοι, ἀποκλεισθέντες ἐκ νέου τοῦ πρωτεργάτου τῆς περυσινῆς ἐνόπλου κατὰ τῆς ἱερᾶς ταύτης μονῆς ἐπιδρομῆς πρῶην ἀγιοπυλίου μοναχοῦ κ. Γεωργίου.

Τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν μετὰ τοῦ αὐτοῦ συναισθήματος θέλουσιν ἀκούσει πάντες οἱ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ὅσοι διὰ τοῦτον ἢ δι' ἐκεῖνον τὸν λόγον τρέφουσι δυσἀρεσκείαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ἐν μοναῖς ἱερεῖς, ἀφ' ὧν ἀπεμακρύνθησαν. Εὐκαίον ἵνα τ' ἀνθρώπων πάθη καὶ συμπερόντα ὑποχωρῶσι πρὸ τοῦ κοινῶν συμφέροντος, ἢ δὲ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἢ, κατὰ τὸν οὐρανοδόμον Παῦλον, «ὑπερέχουσα πάντα νοῦνο, εἴθε νὰ φρουρῇ τὰς καρδίας καὶ τὰ νοήματα» πάντων «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Εὐκαίον ἵνα τὴν ποθητὴν εἰρήνην ἴδωμεν ἐπανερχομένην καὶ ἐν μοναῖς ἐτέραις, ὧν ἡ ἀνώμαλος καὶ ἐκ-

κρεμὴς τῶν πραγμάτων κατάστασις οὐχὶ ἀζήμιος εἰς αὐτὰς τε καὶ τὸν μοναχικὸν βίον ἀποβαίνει. Εὐκαίον ἵνα καὶ οἱ ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Δοχειαρίου διακανονίσωσι πᾶσαν διαφορὰν πρὸς τοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀποκεκλεισμένους, μὴ δίδοντες χώρον οὔτε εἰς ἐξωτερικάς, παρὰ τὰ καθεστῶτα καὶ τοὺς κειμένους θεσμούς, ἐπεμβάσεις, οὔτε εἰς διαστάσεις γνωμῶν μεταξὺ φίλων καὶ ἀδελφῶν, πονούντων τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο σεμνεῖον.

Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας

Πάνταινος.—Τοιοῦτον τίτλον φέρει τὸ ὑπὸ 19 Σεπτεμβρίου λήξαντος ἀρξάμενον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ παράρτημα τοῦ Ἐκκλησιαστ. Φόρου. Κατὰ τὴν προτεταγμένην δὴλωσιν, ὁ «Πάνταινος», καθὼ παράρτημα τοῦ ἐπισήμου περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, εἰδικῶς θέλει ἐνδιατρίβει περὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, «ὅς παρakoλουθεῖ δὲ καὶ τὴν καθόλου μὲν ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν, εἰδικώτερον δὲ τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας».—Ἐξ αὐτοῦ θέλομεν ἀρύεσθαι τὰς εἰδικωτέρας εἰδήσεις.

Μητρόπολις Λεοντοπόλεως.—Τῇ 14 Σεπτεμβρίου λήξαντος ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Καίρῳ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Νικολάου ἡ χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου μητροπολίτου Λεοντοπόλεως κ. Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, τέως διακόνου τοῦ ἐν Βιέννῃ ὀρθοδόξου ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ αἱ κανονικοὶ ψῆφοι ἐγένοντο τῇ 11 τοῦ μηνός. Τὴν χειροτονίαν ἐτέλεσεν ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος καὶ οἱ πανιερ. μητροπολίται Τριπόλεως, Πτολεμαίδος (τῆς αἰγυπτιακῆς) καὶ Ἀζώμης.—Ἐδρα τοῦ μητροπολίτου ὠρίσθη ἡ πόλις Ζαχαρίκ.

Κοινότης Χαροῦμ.—Διαικείας ἐπὶ βροχῶν χρόνον ἐν Ἀθήναις, χάριν τῆς ὑγείας αὐτοῦ, ἐπανῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Γεννάδιος Γικναγκᾶς, προϊστάμενος τῆς ἐν Χαροῦμ ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἀρχιερεῖς ἐν Ἀθήναις.—Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διατρίβουσι νῦν, κατὰ τὸν «ἱερὸν Σύνδεσμον» τῆς 1 ὁκτωβρίου, οἱ πανιερ. ἐπίσκοποι Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθύμιος Πλατῆς, Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κ. Ἰωάσαφ Σιακός καὶ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Γαβριὴλ Παπαϊωάννου, χάριν ἰδίων ὑποθέσεων, Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος, ἔνεκεν ἐπαρχικῶν λόγων, καὶ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Ἰωάννης Μαρτίνας διὰ λόγους ὑγείας.

Ἱερὰ Σύνοδος.— Ἀφίκοντο ἤδη εἰς Ἀθήνας οἱ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν τῆς ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου νέας συνοδικῆς περιόδου ἐπίσκοποι Πκτρῶν κ. Ἀντόνιος Πκρᾶτσης καὶ Ἡλείας κ. Δαμασκηνὸς Σπηλιωτόπουλος.

Ἑκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Λονδίνου κοινότης ἑλληνικὴ.— Διέτριβεν ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ, διὰ λόγους οἰκογενειακοῦς, ὁ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Λονδίῳ κοινότητος προῖττῆμος πνευματολογ. ἀρχιμ. κ. Κωνσταντῖνος Παγώνης.

Κοινότης ἑλλήνων Λόουελλ.— Διδάκτελος τοῦ σχολείου τῆς ἑλληνικῆς ἐν Λόουελλ (Ἀμερικῆς) κοινότητος διαρίσθη ὁ ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς κ. Δ. Μαρτίνκης, ἀναλκχὼν ἄμα καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

Κοινότης Πάουκετ.— Οἱ ὀλιγάριθμοι τῆς πόλεως Πάουκετ ἑλληνες, συγκροτοῦντες ἐκυτοὺς εἰς κοινότητα, κατὰ τὰς ἐν Ἀμερικῇ λοιπὰς ἑλληνικὰς τοιαύτας, ἀπεφάσισαν τὴν ἰδρυσιν ναοῦ, τοῦ ὅρατοῦ τούτου καὶ ἱεροῦ συμβόλου τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ἐνότητος. Μέλη τῆς νεοπαχοῦς κοινότητος ἐνεγράφησαν περὶ τὰ 260, διεσκευάσθη δὲ καὶ ἰδιωτικὸν τι οἶκημα, χρησιμοποιοησόμενον ὡς ναὸς, καὶ προσεκλήθη νὰ τελῇ τὰς ἱεραουργίας ὁ αἰδεσ. πρεσβύτερος κ. Λεωνίδας Ἀδαμάκος.

Κοινότης ἑλλήνων Σνάτλιν.— Διὰ τῶν ἀξιεπαίνων ἐνεργειῶν τοῦ ὁσίου κ. Ἱεροθέου Κουτούζου, προῖσταμένου τῆς ἐν Λὸς Ἀγγέλες τῆς Καλλιφορνίας ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, συνηθροίσθησαν περὶ τὰ 600 φράγκα πρὸς τὸ παρὸν, πυρὴν κεφαλῶν χρησιμοποιοῦντος πρὸς ἰδρυσιν ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἐν Σνάτλιν ἑλληνικῆς κοινότητος.

Ἰνδιανουπόλεως ἑλληνικὴ κοινότης.— Ὡς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐν Ἀμερικῇ συναδέλφοις ἀναγινώσκωμεν, εὐχάριστος παρίσταται, κατὰ τὸν τελευταῖον ἀπολογισμὸν, ἡ οἰκονομικὴ κατὰστασις τοῦ κοινοῦ ταμείου τῆς ὁμογενοῦς ἐν Ἰνδιανουπόλει κοινότητος. Τὸ περίσσευμα ἀνέρχεται εἰς 2800 φράγκα.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐκδίδοντες τὸ παρὸν ἔγγραφον, ἀποδεκτὸν γενόμενον συνοδικῶς θεωροῦμεν πρέπον νὰ προτρέψωμεν καὶ πάλιν τοὺς ὁσιωτάτους ἡγουμένους καὶ τὰ περὶ αὐτοὺς συμβούλια τῶν ἐρεῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν εἰς ἐκπλήρωσιν καθή-

κοντος σώζοντος ἱερὰς περιουσίας, ὧν αὐτοὶ εἰσι θεματοφύλακες.

Ἀριθ. 353

Παναγιώτατε δέσποτα,

Προσκοψάτης τελευταίως, ἐν τῷ Γραφείῳ, τῆς συμπληρώσεως τοῦ κτηματικοῦ μητρώου τῶν μονῶν ὡς ἐκ τῆς καθυστερήσεως τριάκοντα σταυροπηγιακῶν τοιούτων (ὧν αἱ ὀκτὼ ἐπὶ τοῦ παρόντος δικαιολογοῦνται), καθυστερήσεως ἐξαιουθούσης, ὡς γνωστὸν, παρὰ τὴν ἐγκλίρωσιν ἀπολυθεῖσιν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐγκύκλιον, παρὰ τὰς ἐκ διαλειμμάτων ἐκ τοῦ Γραφείου ἢ διὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου ἀπευθυνομένης ὑπομνήσεως καὶ προτροπᾶς, παρὰ τὰς εἰδικὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκθέσεις καὶ τὰ ἐν ἀποσπάσμασι πρακτικῶν ἐπὶκαιρὰ ἐκάστοτε ὑπερόγραφα, καὶ τέλος παρὰ τὰς προφορικὰς παραστάσεις πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἐμφανιζομένους ἡγουμένους ἢ ἀντιπροσώπους τούτων, ἐγκρίνεται ἐν σημερινῇ τῆς Ἐπιτροπῆς συνεδρίᾳ ἵνα παρκληθῇ εὐλαβῶς ἡ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι ὅπως τὴν φορὰν ταύτην διὰ σεπτῶν γραμμάτων Αὐτῆς προταχθῶσιν οἱ ἀρμόδιοι τῶν μονῶν καὶ πέμψωσιν ἀνυπερθέτως τὰ κτηματολόγια αὐτῶν, ἐπὶ ἐπιβολῇ αὐστηροτάτων ποινῶν ἐναντίον τῶν καὶ νῦν ἀπειθησόντων.

Ἐπὶ τούτῳ ἐπισυνάπτεται κατὰλογος τῶν καθυστερουμένων μονῶν, δημοσιεύεται δὲ ἡ παρούσα πράξις προκταρκτικῶς ἐν τῇ «Ἑκκλησίᾳ Ἀληθείᾳ».

Εὐπειθέστατοι

Ἐν τοῖς Πκτριαρχείοις, τῇ 5 ἰουλίου 1908

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Γρεβενῶν ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ
Ὁ γραμματεὺς Ι. ΑΣΠΡΙΩΤΗΣ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΕΜΕΤΗΣ Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Βασίλειος Σωτηρίου Τήκου, ἐκ χωρίου Κοσδάς, ὑπήκοος ὀρθοδόξος χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τρία τὴν καὶ ὥραν 7 τοῦρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν Πρεμετῇ ἐδρεύοντος Ἑκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς Ι. Μητροπόλεως Κορυτσῆς καὶ Πρεμετῆς αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Κωνσταντίνης, τὸ γένος λαζάρου, ἐκ Λιούπτζικας ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιεύσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἑκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Πρεμετῇ, τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

† Ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ. III. 72.6959